

**החיים והאמנות**

אותה הוא מקרין על צביה דושינסקי, כפי שצול- של צביה — והופך ליצירה חדשה. פרופס מצלם את היצירה הזו ולאחר מכן — לפי התצלום הסופי — הוא מצייר אותה.

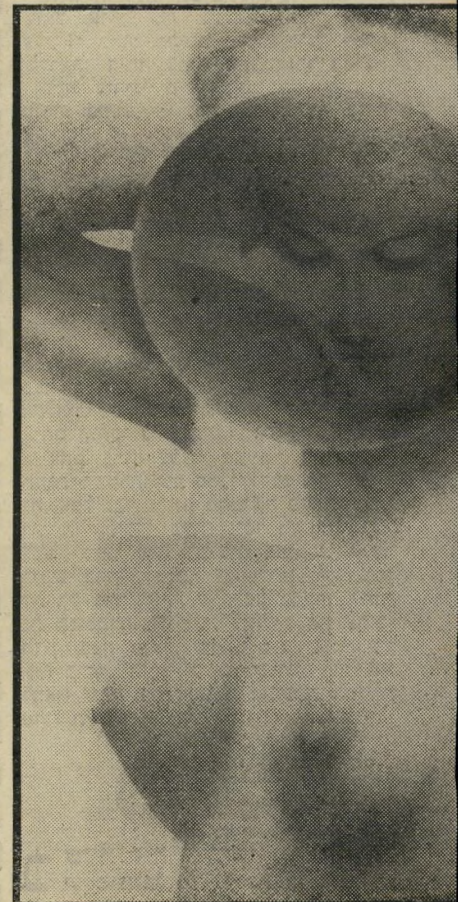
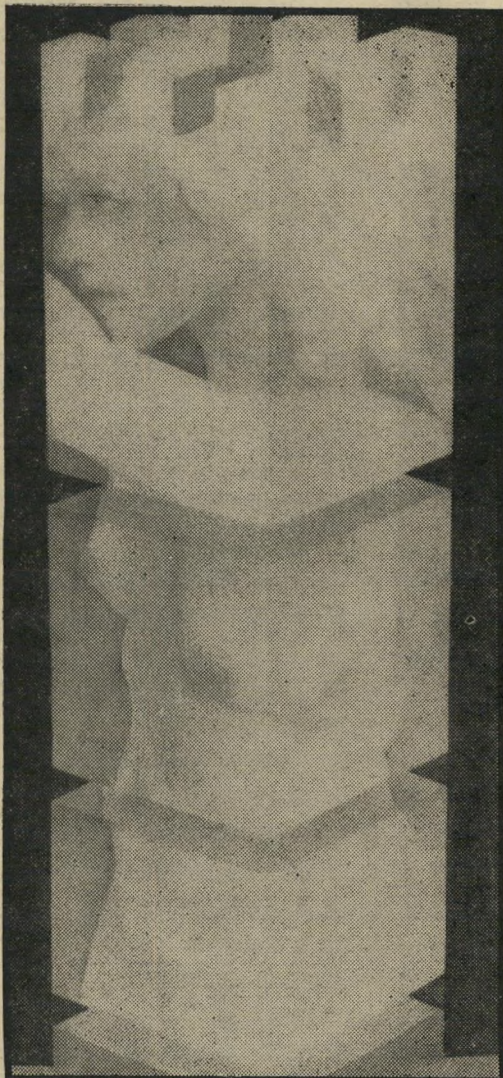
מה בירתו של משה פרופס — מן התצלום הפשוט הזה מכין הצייר את השיקופיות

המתקבל מתוך הפגישה של אלמנט אור- גאני (האשה) ואלמנט מכני (הקוביות), מסביר פרופס. „אבל אלו הן אינן בשום פנים ואופן — נערות סינתטיות. אני מחפש את היופי האמיתי של אשת ה- תקופה. מה שנקרא „חתיכה“ — שהיא האשה האידיאלית כיום.”

טיביות. מתוך זה אני מתחיל ליצור את הקומפוזיציה. את כל הקומפלט הזה אני מצלם שוב — ומזה אני עושה סקיצות. לאחר שה- סקיצה גמורה — אני מצייר את התמו- נה הסופית. „מה שיוצא בסוף — זהו מתח צורני,

מבטא בצורה שהקולנוע עושה זאת, את התקופה שלנו. המדיום שלי עדיין סטטי — גוף האשה העירום. אבל אני עושה לו דברים דינאמיים. אני מקרין את שיי- קופית האשה העירומה על קוביות — והצל שלה נישבר על הקוביות האלה. מה שאני מקבל — זה נשים דפורמ-

**אנות**



**המקור והעיבוד**

קופסאות. לאחר שהחליט מהי הקומפוזיציה המתאימה — מתחיל שלב הציור. „אני מצייר בחזרות חיות — ולא סינטיטיות, טוען פרופס. אבל הקופסאות נותנות להן מימד סטרילי.

הנערה הצעירה מתרחצת בעירום על שפת הים. את התצלום המקורי הזה מקרין פרופס על קומפוזיציות שונות של